

LIVETS ORD

"Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende"
(Matt. 28, 20)

I slutningen af Matthæus-evangeliet fortælles om de sidste begivenheder i Jesu liv på jorden. Han stod op fra de døde og havde fuldført sin mission. Han havde forkyndt Guds livgivende kærlighed for alle skabninger og åbnet døren til broderskab for alle. For Matthæus er Jesus 'Gud med os' (Immanuel), profeternes lovede Messias, som Israels folk havde ventet på i lang tid.

Inden Jesus tager tilbage til Faderen, samler han sine disciple, med hvem han har delt sin mission og betror dem at fortsætte værket.

Det er en dristig plan! Men Jesus forsikrer dem om, at han ikke efterlader dem alene. Ja, han lover dem endda, at han vil være med dem hver dag, at han vil støtte dem, opmuntre dem og ledsage dem "indtil verdens ende".

"Jeg er med jer..." Gælder det også for os? Hvor og hvordan oplever vi Jesu tilstedeværelse; kan vi mødes med ham?

"Ja, det kan vi. Vi kan opdage ham på forskellig vis. Han 'skjuler' sig i den fattige, den udstødte, i den, der beder om råd, den, der er fængslet. Han er til stede i den, der virker frastødende, den, der ekskluderes... Det har han selv sagt: 'Jeg var sulten og I gav mig noget at spise' (Matt 25,35). Lad os lære at se ham, der hvor han er." (C. Lubich, Livets Ord, 6 1982)

Han er til stede i Skriften. Hvis vi efterlever den, fornys vores liv. Han er til stede i nadveren, eukaristien. Han er også til stede i sine tjenere, der arbejder for hans folk. Han er til stede, når vi arbejder for enheden omkring os (Jf. Matt 18,20). På denne måde får bønner

til Faderen en større kraft, og vi får lys over de valg, vi skal træffe hver dag.

"Jeg er med jer indtil verdens ende." Dette løfte giver håb og opmuntrer os til at 'søge ham' på arbejdet, i vores familier, i vores kirker... Vi vil møde ham dér og blive overraskede over den glæde og det lys, som kendetegner hans tilstedeværelse. Hver morgen, kan vi sætte os for at sige: "I dag vil jeg finde ud af, hvor og hvordan Gud vil mødes med mig!"

En ung kvinde fortæller om sit 'møde' med Gud: Hun havde det meget svært med sin svigermor: "Min svigermor var meget knyttet til sin søn og til og med noget jaloux. Det gav af og til vanskeligheder. For et år siden fik hun konstateret kræft, og hun havde brug for konstant pleje. I den tid deltog jeg i en Mariapoli, en sommerlejr i Focolare-bevægelsen, og mødet med Guds kærlighed ændrede mit liv. Vi besluttede at lade min svigermor bo hos os. Guds lys i mit hjerte hjalp mig til at se hende med nye øjne. Ethvert tegn på kærlighed fra min side blev til min store overraskelse besvaret med lige så stor kærlighed fra hende. Således gik der lang tid, og det kostede mange ofre. Da hun endelig døde, var det med stor fred, både hos hende og hos os.

I samme periode blev vi klare over, at jeg ventede det barn, som vi havde håbet på i ni år! Han er for os det synlige tegn på Guds kærlighed."¹

Letizia Magri

1

I fioretti di Chiara e dei Focolari, ved Doriana Zamboni, San Paolo 2002, side 43-44.